

Laikraksts iznāk trīs reizes nedēļā: otrdienās, ceturtdienās un sestdienās

UZVARAS CEĻŠ

Redakcija Līvānos, Rīgas ielā 33. Tālruni: redaktoram 41, redakcijai 58. Numurs maksā 10 kapeikas

Latvijas Komunistiskās partijas Līvānu rajona komitejas un Līvānu rajona Darbaļaužu deputātu padomes orgāns

№ 14 (965)

Ceturtdien, 1957. g. 31. janvārī

8. gads

Nemitīgi jācīnās par tirdzniecības uzlabošanu

Darbaļaužu prasības pēc plaša patēriņa precēm mūsu Dzimtenē arvien tiek apmierinātas. Arī mūsu rajonā mazumtirdzniecības preču apgrozība 1956. gadā jūtami pieaugusi. Cēlās tirdzniecības kultūra un iedzīvotāju apkalpošana daudzos rajona veikalos un sabiedriskās ēdināšanas iestādēs.

1957. gadā tirdzniecības darbinieku uzdevums — tālāk celt preču apgrozību, jāpārdod vairāk preču vajadzīgā asortimenta un kvalitātes, jāceļ tirdzniecības kultūra.

Šo uzdevumu izpilde, pirmkārt, atkarājas no patērētāju biedrības pareizas vadības, no tās aktivitātes un atbildības par sava uzdevuma veikšanu. Darbaļaužu prasību apmierināšana atkarājas no katra pārdevēja, veikala vadītāja un ēdnīcas vadītāja, ekonomista, noliktavas pārziņa un sagādātājiem. Šiem darbiniekiem vienmēr ir jāatceras, ka nevīs tauta priekš viņiem, bet viņi priekš tautas.

Taču nepieciešams vēlreiz atgādināt patērētāju biedrības vadītājiem bb. Zaičenko, Golubevam un pārējiem, ka rajonā tirdzniecība vēl pavisam neatbilst tām prasībām, kādas izvirzītas partijas un valdības lēmumos. Daudzos rajona veikalos ikdienas vajadzīgās preces ievēd ar lielu kavēšanos. Pārtraukumi preču ievēšanā novērojami pat rajona lielākajos veikalos. Lūk, tikai patērētāju biedrības vadības paviršības dēļ Rudzētu veikalā dažreiz nav sāls, petrolejas vai cilindru utt. Šo preču trūkumu bieži izjūt kolchozu „Dzimtene“, „Strauts“, „Uzvara“ kolchoznieki.

Jau divus gadus patērē-

tāju biedrība gatavojas atvērt veikalu Molotova vārdā nosauktā kolchoza teritorijā, taču uz šodien tālāk par lēmumiem viņi nekur nav tikuši, un rezultātā molotoviešiem jāmēro 7—8 km garš ceļš uz Jersikas veikalu.

Preču piegādes pārtraukumi dažos kolchozos izskaidrojami ar to, ka netiek organizēta riņķveida preču ievēšana, bet cik lēmumu par šādu preču piegādes veidu nav pieņemts! Žēl, ļoti žēl, ka patērētāju biedrības vadītāji labus pasākumus tik ātri aizmirst.

Mūsu tirdzniecības tīklā vēl ne mazums sastopami naudas līdzekļu izšķērdēšanas gadījumi. Sevišķi lielas naudas summas izšķērdētas Rudzētu veikalā (vadītājs b. Komarovs), Turku veikala vadītājs b. Kirilovs), Pēternieku veikalā (vadītājs b. Solovjovs), kolchoza „Draudzīgais maijs“ veikalā (vadītājs b. Kursītis).

Šie un citi gadījumi tik bieži sastopami tāpēc, ka slīkti strādā revīzijas komisijas. Sevišķi reti tiek organizētas tā saucamās negaidītās revīzijas. Un, lūk, izmantojot šādu dažu atbildīgo personu miegainību, atsevišķi tirdzniecības tīkla darbinieki piesavinās prāvas naudas summas un materiālas vērtības.

Tuvojas vietējo padomju vēlēšanu diena. Kolchozos un rūpnīcās kūsā spraigs darbs. Darbaļaudis pilni apņēmības pirms termiņa izpilda uzņemtās sociālistiskās sacensības saistības. Darba aktivitāte jāceļ arī tirdzniecības darbiniekiem. Ciemu padomēm un pastāvīgajām komisijām, ik dienas kontrolējot katra veikala un kioska darbu, jāatklāj trūkumi un tie nekavējoties jānovērš.

APSPRIEŽ BAUSKAS RAJONA DARBAĻAUŽU AICINĀJUMU

Gada laikā piena izslaukums kolchozos palielinājies par 32 procentiem, bet, salīdzinot ar 1953. gadu, gandrīz divas reizes, — teikts aicinājumā.

Kaut gan kolchozs „Cīņa“ vēl ir tālu līdz šādiem izslaukumiem, taču lopkopības darbinieki pleiēk visus spēkus, lai izklātu no atpalcības un kaut cik kāpinātu piena izslaukumus. Visi priekšnoteikumi tam ir. Galvenais, kolchozā ir labas slaucējas, tādās, kas mīl savu darbu, apzinīgi un centīgi pilda savu

pienākumu. Lūk, slaucēja Velta Grigale pagājušā gada oktobrī, novembrī un decembrī izslauca par 10 litriem piena vairāk no govīs nekā iepriekšējā gadā, Anna Kraševska — par 11 litriem.

Nesen kolchozā notika slaucēju sanāksme, kurā rezumēja socialistiskās sacensības rezultātus, kur labākajām slaucējām Kraševskai, Grigalei un citām pasniedza premijas.

Sanāksmē atklājās arī trūkumi, kas bremzē sekmīgu

Pagājušā sestdienā—26. janvārī rajona komjauniešiem bija ievērojama diena. Rajona kultūras namā notika rajona komjaunatnes 8. konference. Te pulcējās delegāti no visām rajona pirmorganizācijām, goda viesi un komjaunatnes organizāciju pārstāvji no kaimiņu — Krustpils un Preiļu rajoniem.

Darba prezidijā delegāti ievēlēja rajona vadošos un partijas darbiniekus, viesus un darba pirmrindniekus no kolchoziem un rūpnīcības uzņēmumiem.

Konferencē par rajona organizācijas un komitejas darbu ziņoja komjaunatnes rajona komitejas sekretars b. Māsāns. Viņš atzīmēja daudzus mūsu organizācijas labākos komjauniešus, kas ar dziļu darba mīlestību, veicot savus uzdevumus kā darbā tā sabiedriskajā dzīvē, vispusīgi ir sekmējuši gūt ievērojamus panākumus visai organizācijai.

Daudzi biedri no mūsu rajona ir aizbraukuši uz jaunapgūstamo zemju rajoniem, kur plecu pie pleca ar tūkstošiem citu mūsu Dzimtenes komjauniešu ceļ jaunu dzīvi. Organizācija ar šiem biedriem var pamatoti lepoties.

Ne mazums darba pirmrindnieku ir mums tepat uz vietas—rajona rūpnīcības uzņēmumos un kolchozos. Teicami ir strādājuši arī daudzi mehanizatori.

Taču daudz mums vēl ir nepaveikta, daudz mūsu darbā vēl trūkumu, — ziņojumā norādīja b. Māsāns.

Ne vienmēr dzīvē tiek izvesti vērtīgi lēmumi, nereti dažs labs pasākums netiek veikts līdz galam. Piemēram, no pagājušajā gadā neorganizētajiem 23 kukuruzas audzēšanas komjauniešu posmiem tikai nedaudzi savas saistības veica godam. Ievērojama daļa posmu savu iesāktu darbu pameta pusceļā. Arī patreiz ir dažas komjaunatnes pirmorganizācijas, kā kolchozā „Nākotne“, Čapajeva vārdā nosauktajā lauksaimniecības artelī un dažos

citos, kas nav vēl izlēmumušas, par ko komjauniešiem šogad uzņemties šefību.

Ir nolemts rajona organizācijā izveidot darba pirmrindnieku apbalvošanas fondu. Taču šis tik vērtīgais pasākums uz priekšu virzās pagaidām gausi. Novārtā pamests arī kādreiz tik labi iesāktais pasākums, kā komjauniešu kontrolposteņu organizēšana un to sistematiska darbība.

Kontrolposteņu darbība jāatjauno, — turpina referents, — un tiem jādarbojas nevis kampaņveidīgi, bet pastāvīgi.

Referents pakavējās ilgāk pie jautājuma par komjaunieša moralās stājas nemitīgu veidošanu. Jāved nesaudzīga cīņa arī pret jauniešu amoralajām izpausmēm. Mūsu sabiedrībā nav vietas dažādiem „stilīkiem“, „modes ākstiem“, tādiem, kas pārkāpj sadzīves normas. Pret šīm atsevišķām izpausmēm nelokāmi jānostājas komjauniešiem un jauniešiem visiem kā vienam.

Ziņojumā tika apskatīta skolu dzīve. Izrādās, ka vairākās no tām komjaunatnes un pionieru organizāciju darbs nepilnīgi atbilst visām prasībām. Ja par paraugu audzināšanas ziņā var derēt Rudzētu vidusskola, tad pilnīgi pretstatā ir Līvānu I vidusskola, neraugoties uz to, ka iespējas jaunatnes komunistiskajā audzināšanā šeit nesalīdzināmi lielākas, ņemot par pamatu kaut vai to apstākli, ka I vidusskola atrodas rajona centrā. Slīkti skolā ar antireligiālo propagandu. Skolas komjaunieši necenšas meklēt šīs propagandas jaunas un iespaidīgas formas.

Ziņojuma nobeigumā b. Māsāns aicināja delegātus vispusīgi ar mērķtiecīgu kritiku apspriest komjaunatnes rajona organizācijas darbu, plaši izteikt savus priekšlikumus, kā novērst vēl esošos trūkumus un izvairīties no kļūdām.

Delegāti sekoja referenta aicinājumam un debatēs pieteicās vairāki desmiti biedru.

Pirmais savas domas no tribīnes par atsevišķiem, bet svarīgiem momentiem no komjaunatnes rajona organizācijas darba izteica kolchoza „Sarkanais karogs“ delegāts b. Zundāns. Viņš ieteica arī vērtīgu priekšlikumu, ka komjauniešiem būtu jāsniedz praktiska palīdzība ceļu daļai. Ceļu remontdarbos komjaunieši, organizējot talkas, varētu salabot paši ar saviem spēkiem ne vienu vien kilometru pavasaros un rudenos tik neizbraucamo ceļu.

Par to, kādus pasākumus veic Līvānu kūdras fabrikas komjaunieši savas pirmorganizācijas nostiprināšanā, pa-

stāstīja pirmorganizācijas sekretars b. Upenieks.

Vairāki delegāti kā b. Silandža no Līvānu II vidusskolas, Grāvīte no I vidusskolas, Mivreniece no Gaiņu skolas un citi, uzstājoties debatēs, aizrādīja, ka komjaunatnes rajona komiteja maz strādā ar pirmorganizāciju sekretariem. Vairāk jāorganizē seminari un tieši tādi seminari, kur varētu pamācīties, kā vadīt pirmorganizāciju, kā dzīvāk un saistošāk strādāt ar jauniešiem.

Rajona izpildu komitejas priekšsēdētājs atgādināja, ka komjaunatnes rajona organizācija ir liels spēks. Tā aptver visas ražošanas nozares kā kolchozos, tā uzņēmumos un iestādēs. Viņš norādīja uz komjauniešu tuvākajiem uzdevumiem. Vispirms jau komjauniešiem jāuzņemas šefība par lopu fermām, jāraugās, kā kolchozā tiek izlietota lopbarība. Nav tālu vairs pavasaris un, gatavojoties sējai, komjauniešiem jābūt tuvākajiem palīgiem sēklas materiāla sagatavošanā, inventāra remontā un mēslojuma izvešanā. Visiem komjauniešiem dzīvi jāiesaistās vēlēšanu kampaņas izvešanā. Tādi, lūk, komjaunieši svarīgākie pašreizējie uzdevumi.

Gaiņu 7-gadīgās skolas pionieru vadītāja b. Mivreniece ieteica jaunajai rajona komitejai rūpīgi padomāt, kā uzlabot sporta biedrības „Vārpa“ rajona komitejas darbu. Te lietderīgi būtu iesniegt priekšlikumu, lai „Vārpu“ rajonā apvienotu ar komjaunatnes komiteju, jo galu galā fizikultūras un sporta attīstība ir komjauniešu tiešais uzdevums.

Par saviem panākumiem un neveiksmēm, atklājot to cēloņus, pastāstīja vairāki citi delegāti. Runāja bb. Lāce no MTS, Sergejevs no II vidusskolas, Bičols no kolchoza „Dzimtene“, Andrejeva no Vorosilova vārdā nosauktā lauksaimniecības arteļa un daudzi citi, izsakot daudz vērtīgu priekšlikumu turpmākam darbam.

Konferences dalībniekus apsveica Līvānu I vidusskolas pionieru delegācija. Sirsnīgus sveicienus no kaimiņu rajonu komjauniešiem nodeva viņu organizāciju pārstāvji.

Komjaunatnes rajona 8. konference pieņēma lēmumu turpmākajam darbam un ievēlēja jaunu komitejas sastāvu un revīzijas komisiju.

Notika arī komitejas I plenums, kurš ievēlēja komjaunatnes rajona komitejas biroju.

Par sekretariem tika ievēlēti bb. Māsāns un Upeniece.

A. Brivāls

J. Spulis, partijas komitejas instruktors MTS zonā

Kolchoza „Brīvais zemnieks“ kolchoznieki vērtē paveikto darbu 1956. gadā

(No pārskata sapulces)

29. janvārī gada atskaites sapulcē kolchoznieki vērtēja 1956. saimniecības gada sasniegumus. Aizvadītais laika posms kolchoza dzīves daudzās saimniecības nozarēs iezīmējies kā augšupejošs gads.

Kolchoza kopējie naudas ienākumi 1956. gadā, salīdzinot ar 1955. gadu, pieauguši par 209.500 rubļiem un sastāda 732.855 rubļi. Pieaugušas arī graudaugu kulturu ražas. Ja 1955. gadā vidējā graudaugu raža sastādīja 4,9 cēt no viena ha, 1956. gadā tā ir 9,5 cēt no viena ha. Atkarībā no tā pieaugusi arī kolchoznieku darba apmaksas. Izstrādes dienas vērtība naudā pieaugusi vairāk kā divas reizes. Šogad uz izstrādes dienu kolchoznieki saņem 6,90 rubļu naudas un 1,382 kg graudu.

Apmēram līdzīgos apmēros pieauguši arī ienākumi no linkopības. Linkopji kolchozam devuši 369.406 rubļu ienākumu vai 10.554 rubļi no viena linu ha. Bet vai pilnībā izmantotas visas iespējas laukkopības nozaru un lopkopības produktivitātes palielināšanā? Nebūt nē.

Laukkopība

Iegūtas tikai vidējās ražas. Kas tas ir 9,5 cēt graudaugu no ha? Tā ir tikai puse no daudzuma, kas jāiegūst. PSKP CK un PSRS Ministru Padomes Aicinājumā teikts, ka, lai apmierinātu mūsu iedzīvotāju, rūpniecības un lopkopības vajadzības, jāiegūst caurmērā 18—20 cēt graudaugu no viena ha. Vai tas kolchozā nav iespējams? Ir. Šī uzdevuma veikšanai ir jāatrisina zemes mēslošanas jautājums.

1956. gadā kolchoza „Brīvais zemnieks“ aramzemes lauki caurmērā uz viena ha saņēma 5,6 tonnas organisko mēsli un 2,7 cēt minerālmēsli. Tas ir maz. Vienam ha aramzemes gadā caurmērā jāsaņem vismaz 10 tonnas organiskā mēslojuma, tikai tad varēs iegūt augstas ražas. Vai kolchozā „Brīvais zemnieks“ ir iespējas papildināt organisko mēslojumu? Ir. Par to runāja kā valdes priekšsēdētājs, tā kolchoznieki. Lūk, kolchoza tipveida liellopu kūti ik dienas tiek izlieti ārā un aizplūst uz upīti vairāki desmiti spaiņu vircas. Pareizi atzīmēja sapulcē, ka tā nekavējoties jāizmanto, piesūcinot ar to kūdru. Šo apstākli izmantojot dzīvē, kūtsmēsli daudzumu gada laikā var divkārtot.

Kolchoza lopkopju piefermas laucīņos katru gadu tika izvests pa 25—30 tonnām kūtsmēsli. Lai pārējās platības saņemtu vienmērīgāku devu, ik gadus jāmaina piefermas laucīņu izvietošana, vai mēsli devas tiem jāsamazina, jo katru gadu vieniem un tiem pašiem laukiem tik daudz mēslojuma nav iespējams dot.

Jārealizē dzīvē arī sapulcē izvirzītais jautājums par kūtsmēsli izvešanu no kolchoznieku personīgajām mājlopu novietnēm uz sabiedriskajiem laukiem. Pēc kolchoza valdes priekšsēdētāja b. Iesalnieka

aptuvena aprēķina mēslojumu sabiedriskajiem tūrumiem, bez zaudējumiem kolchoznieku piemājas laucīņiem, var palielināt par 150—200 tonnām.

Atskaites sapulcē kā valdes priekšsēdētājs, MTS galvenā agronome b. Vucāne, tā kolchoznieki atzīmēja augsnes apstrādes vājo kvalitāti kā MTS veicamos, tā kolchoznieku darbos. Bet augsnes apstrādes kvalitāte ievērojami iespaido visu kulturu ražas.

Sestās piecgades, PSKP CK un PSRS Ministru Padomes Aicinājumā izvirzīto uzdevumu izpildei graudaugu ražu paaugstināšanā kolchozā „Brīvais zemnieks“ ir visas iespējas. Uz vietas jāatrisina divi uzdevumi, bez kuriem reālas sekmes nav iegūstamas un tie ir kūtsmēsli pietiekošs devums uz vienu ha aramzemes un augsnes augstas kvalitātes apstrāde.

Lopkopība

Bez labi attīstītas graudkopības un stabilas lopbarības bāzes nav iespējams attīstīt lopkopību, palielināt lopkopības produktivitāti. Šo veco patiesību gadu no gada piedzīvo arī kolchoza „Brīvais zemnieks“ lopkopji. Ja 1954. gadā uz 100 ha lauksaimnieciski izmantojamās zemes tika iegūti 242,8 cēt piena pie govju skaita uz to pašu platību 16,3, kad no vienas govju ieguva 1684 l piena, tad 1956. gadā uz 100 ha lauksaimnieciski izmantojamās zemes ieguva tikai 195,9 cēt piena. Nestabilas barības bāzes dēļ šajā laikā liellopu skaits uz 100 ha lauksaimnieciski izmantojamās zemes samazināts no 32,6 galvām līdz 25, bet govju skaits no 16,3 līdz 13,5 galvām. 1956. gadā no govju izslaukts par 177 litriem piena mazāk kā 1954. gadā. Tas nozīmē, ka kolchozs nav izklūvis no saspīlētā barības bāzes jautājuma, samazinot produktīvo lopu skaitu. Tas darīts nepareizi. Reizē ar lopu skaita samazināšanu samazinājies arī to produktivitāte individuāli, samazinājušies arī ienākumi no lopkopības.

Tās pašas barības bāzes dēļ samazinājusies arī cūkgaļas ražošana 1956. gadā par 1,6 cēt uz 100 ha aramzemes, salīdzinot ar 1955. gadu, un sastāda 8,3 cēt (kautsvarā).

No minētā izriet secinājums, ka tikai uz lopbarības bāzes pamata, produktīvo lopu skaita palielināšanas un produktivitātes kāpinājuma izpildāms visas tautas izvirzītais uzdevums lopkopjiem.

Darba disciplīna

1956. gadā kolchoza brigādēs, kā atzīmēja kolchoza kopsapulce, darba disciplīna, salīdzinot ar iepriekšējo gadu, uzlabojusies. Caurmērā uz katru darbaspējīgu kolchoznieku sabiedriskajos darbos izstrādātas vīriešiem 318, bet sievietēm 389 izstrādes dienas. 1956. gadā galvenie saimnieciskie darbi veikti savlaicīgi.

Materialās ieinteresētības princips papildmaksu veidā pielietots pie linu sējumu un produkcijas apstrādes darbiem, tāpat lopkopēm par plāna izpildi un pārsniegšanu.

Papildmaksā kolchoznieki saņem 106.308 rubļi un ievērojamu daudzumu lopkopības produktu. Ne mazums kolchoznieku atzīmējami par viņu čaklo darbu. Lūk, slaucējas Franciska Ancāne, Anna Kāršeniece izslaukušas vairāk kā 2100 litru piena no govju. Labus panākumus darbā guvusi cūkkope Sofija Moča, šoferis Leons Močs, laukkopji Maksims Goldovs, Tekla Švirkste, Aloizis Jedušs un daudzi citi.

Tomēr nevar neatzīmēt arī to, ka kolchoza 39 darbaspējīgi kolchoznieki nav izpildījuši noteikto izstrādes dienu minimumu.

Sapulcē tika izteikts priekšlikums izstrādes dienu minimuma izpildi noteikt par kvartāliem un mēnešiem atkarībā no veicamo saimniecisko darbu apjoma.

Kolchoza nākotnes perspektīvas

1956. gadā kolchozā bija nodarbināti 2—3 MTS traktori ar dažāda veida agregātiem. Arī šogad nebūs mazāk. Darba ietilpīgos darbus kā augsnes apstrādi, tā transportā un kuļšanā veiks MTS. Kolchozam ir divas automašīnas. Uz katru darbaspējīgo kolchoznieku, kas nav nodarbināti ne lopkopībā, ne celtniecības brigādē, iznāk 10,7 ha izmantojamās zemes, tai skaitā 4,1 ha aramzemes. Uz katriem, apmēram 10 ha aramzemes var izmantot vienu zirgu, kam nav jāveic citi uzdevumi. Tātad visus lauku darbus, neskatoties uz to, ka pagājušā rudenī zemes apstrāde, var veikt ar labām sekmēm.

Pašlaik nobeigumam tuvojās linu apstrāde. Ar pilnu slodzi jāizmanto laiks un darbaspēks, mēslojuma sagatavošanā pavasarim, tas ir kūtsmēsli un kūdras izvešana uz laukiem un kompostēšana.

Uz katriem 100 ha lauksaimnieciski izmantojamās zemes ir 13,5 govju, tas ir apmierinošs īpatsvars, kas var nodrošināt piena kopieguvi 260 cēt uz 100 ha lauksaimnieciski izmantojamās zemes, tikai jāturpina ilggadīgo zālāju paplašināšana un jāuzsāk kultivēto ganību ierīkošana, jāieplāno un jāapsēj nepieciešamās platības pavasarī ar lopbarības kultūram, kas nodrošinātu katrāi govij vismaz 10 tonnas sulīgās barības.

Kolchoza kopsapulce, rezumējot veikto darbu 1956. gadā, atzīmēja, ka ar esošajiem panākumiem nevar apmierināties ne laukkopji, ne lopkopji, jāiet kopsolī ar pārējiem rajona un republikas pirmrindas kolchozniekiem, kas sekmīgi pilda sestās piecgades uzdevumus.

A. Birzāks

Kur ņemt materiālu augsnes kalpošanai

Līvānu rajonā augsņu kalpošanas jautājums ir sevišķi akuts. To rāda pagājušajā vasarā izdarītā augsnes kartēšana, kā arī rajona kūdras atradņu uzskaites darbi.

Jāsaka, ka kolchozu vietējie darbinieki, sevišķi vecākā paaudzē, pietiekoši nenovērtē augsņu kalpošanas nozīmi. Parasti atrunājas, ja būtu tikai pietiekoši kūtsmēsli (kā tas bijis agrāk), tad ražas būtu labas arī bez kalpošanas. Bet apstākļi ar rajona augsņu auglību sen vairs nav tādi kā agrāk. Pašreizējā augsņu stāvokli, kad mums vairākus gadus no vietas bijušas samērā zemas ražas, organiskais mēslojums vien bez kalpošanas nevar dot to, ko tas var dot kopā ar kalpošanu.

Neizdarot augsņu kalpošanu, nevar panākt augsņu struktūras uzlabošanu. Līdz ar to augsnē pastāv stipri nelabvēlīgs mitruma režīms. Bezstruktūras augsnes sausuma periodā ātri sakalst, bet lietus periodā pārmērīgi izmirkst.

Jāņem vērā apstākļi, ka patreiz, dodot organisko mēslojumu, kūtsmēsli lielā mērā aizvieto ar kūdru, ko agrāk nedarīja. Lietojot kūdru, vajadzība pēc kalpošanas vienmēr ir lielāka, nekā lietojot kūtsmēsli. Prasība pēc kalpošanas pieaugusi arī sakarā ar linu sējumu paplašināšanos. Šī kultura ir raksturīga ar to, ka pēc tās audzēšanas augsnē palielinās prasība pēc kalpošanas.

Sevišķi pateicīgi par augsņu kalpošanu ir ābolīņa sējumi. Tādēļ labas ābolīņa ražas, kā arī kultivēto ganību stāvoklis nav domājams bez regulārām (nelielām) kalpošanas devām. Novērojumi rāda, ka kalpotās tūruma augsnēs mazākā mērā ieviešas nezāles.

Kā par spīti, kur kalpošanas materiāli visvairāk vajadzīgi, tur to uz vietas nav. Daudzos Latvijas PSR rajonos bagātīgi saldūdens kalpo krājumi. Līvānu rajonā šādu kalpo atradņu tikpat kā nav. Līdz šim Līvānu rajonā kalpošanas materiālu pieveida no ceturienes. No Krustpils cukurfabrikas pieveida

BĒRNU VECĀKU LEKTORIJS DARBOJAS

Vairāk kā simts bērnu vecāku un pedagogu pulcējās svētdien, 27. janvārī rajona kultūras nama zālē, kur tie noklausījās vecāku lektorija organizētā lekciju cikla kārtējo lasījumu par vecāku autoritāti bērnu audzināšanā, bērnu gaumes izkopšanu un pieklājību uzvedību skolā un ģimenē.

Pēc referātiem klausītāji noskatījās Līvānu I un Līvānu II vidusskolas skolēnu sniegtos priekšnesumus un krāsainu kinofilmu par ziedošiem dārzkiem, kurus audzē un kopj padomju ļaudis.

Jāatzīmē, ka vecāku nedaļītu atzinību guva ne tikai skolotāju bb. Asares un Serovas labi sagatavotie, ar konkrētiem un pamācošiem piemēriem cauraustie referāti, bet arī vairāki labi sagatavoti priekšnesumi, kā, piemēram, čeču polka Līvānu II vidusskolas 4. klases skolēnu izpildījumā, fabulas „Lapsa un zemnieks“ uzvedums Līvānu I vidusskolas skolēnu izpildījumā un citi.

Kopīgās vecāku sanāksmes kļūtu vēl interesantākas un

filtrkalķi, no Kandavas rajona pieveida saldūdens kalķi. Tas darīts tomēr mazos apmēros. Pievesto materiālu kvalitāte ir bijusi zema.

Ņemot vērā lielo prasību pēc kalpošanas materiāliem (caurmērā var rēķināt ikgadēji 1—2 tonnas uz katru aramzemes, pļavu un ganību ha) šādu daudzumu grūti būs segt ar pievestu materiālu.

Ar labiem panākumiem skābo augsņu kalpošanai var izmantot dolomītu miltus. Dolomītu (radzes plienakmeni) atradņu vietas Līvānu rajonā sastopamas diezgan bieži (Daugavas krastā pie Jersikas, Dubnas, Ošas un tās pieteku krastos pie Rudzētiem). Jautājums ir par dolomītu samalcināšanu līdz miltveidīgam stāvoklim vai līdz granulām ar daļiņu caurmēru 1—2—3 mm. Sevišķi skābās un nenoturīgās augsnēs (viršāju vai augstā tipa kūdrāju iekultivēšana) granulētu materiālu ir izdevīgāk lietot nekā miltveidīgu, jo granulētais materiāls ir noturīgāks pret izskalošanos.

Kalpošanas izmēģinājumi ar dolomītu miltiem, kas izdarīti Pēternieku izmēģinājumu stacijā, parādīja, ka augstā tipa purvu augsnēs dolomītu miltu deva 5 tonnas uz ha palielināja siena ražību par 25 procentiem (caurmērā par 3 izmēģinājumu gadījumiem). Sienā pie tam palielinājās tauriņziežu saturs par 5—15 procentiem. Minētajā izmēģinājumā dolomītmilti kā kalpošanas materiāls parādīja lielāku efektivitāti nekā dedzināti un dzēsti kalķi.

Dolomītu samalcināšanu var veikt ar parastajām akmeņu samalcināmām mašīnām, ko lieto šoseju un zemes ceļu vajadzībām. Šādas mašīnas iespējams pārvietot no vienas atradņu vietas uz otru. Tādā kārtā kalpojamu materiālu var sastrādāt uz vietas, tuvāk patēriņu vietām.

Līvānu MTS vai Līvānu rūp kombinātam jāuzņemas noorganizēt šāda veida kalpojamo materiālu sastrādāšanu.

K. Vanags,
Hidrotehnikas un meliorācijas
institūta zinātniskais
līdzstrādnieks

vecāki tajās gūtu vēl vairāk, ja viņi aktīvāk izteiktu savas domas par bērnu audzināšanu, aktīvāk piedalītos debatēs un apmainītos pieredzē.

Labs sākums šādi aktīvai tei bija b. Stikāna izteiktā doma, ka vecāki vēlētos dzirdēt referātus par to, kā labāk organizēt bērnu atpūtu vasarā. Šādu referātu vecāku lektorijam sagatavosim un nolasīsim, tikai būtu vēlams, lai vecāki pēc šī referāta izteiktu savas domas, kritiskas piezīmes un to kopīgi apspriestu.

Z. Rumba,
Līvānu rajona TĪN inspektors

Redaktora v. i. A. STARIS

Līvānu rajona Finanšu nodaļa paziņo, ka tekošā gada I kvartālā izveidē obligātu štatu reģistrāciju uzņēmumos, iestādēs un organizācijās.

Uzņēmumiem, iestādēm un organizācijām, izņemot tās, kas sastāv rajona, pilsētas un cietā budžetos, kam Valsts bankas nodaļa ir rēķins, štatus jāreģistrē noteiktā laikā.

Līvānu pilsētas pirts, sākot ar 1957. gada 1. februāri, darbosies vēl papildus piektdienās no plkst. 16.00 līdz 22.00.

Direkcija